

את ישראל - כשיש לה צה"ל רק כשהמבירו להם כי הרוסים מרגיזים כצבא המצרי
בעיקר את שכלול האיכות הבין ניקו כי אמנם יש טכנה. הם מוכנים לעזור בכל
לפני התקפה במשלוח מסומים ונשק ואמצעי הסחה. יצחק בסוף שכל ההתקפות היתה
בידיעת אלי ודי-בול - כי היה רווח של שלושה ימים בין ההתחלה ובין הסיום.
הם חוסעו לאלגיר ונמגשו עם שאל. לדעת רבין הצבא הצרפתי כמעט ניצח. אלגיר
גדורה גם מצד מרוקו וגם מצד טוניס בגדר מחושמלת של 12 מטר הרוחב ושני מטר
הגובה. כמעט שאי אפשר לשלוח תגבורת למורדים.

31.1.60, יום א'

שתי ישיבות של הממשלה - בבוקר ובערב. תחילה מסר חיים על התקריט
במכיבות א' תל-אביב. אפמול חזרו הסורים על גמיונם לעבוד ממזרח התעלה, ושוב
נפמחה אש ע"י כוחותינו שהביאה להפסקת עבודה.
גולדה מטרם על בקוריה בגאנה, גיניאה, סיריה ליאונת ופריס - והתחיל
חוויות על מקירתי מלפני שבועים. פתח ברזילי ומצא חרומה לכל בעיותינו
והחשבותינו נייטליסם. גם לא שכה תאסון שהמים עלינו מבע סיניו תרחיק מאתנו
את עמי אסיה ואפריקה....

הוויכוח נמשך גם אחרי הצהרים - והמסקנות נתקבלו רק בשבוע הבא.

במשך הוויכוח קיבלתי ידיעה כי הסורים ירו והרגו אחד השומרים שלנו. נחמי הוראת - וסיפורתי על כך לממשלה - שלא ישובו עכשיו אלא יכנסו בלילה לתומיק חחתון ויהרסו המוצב שם, - כי נהגור שאין שם ציבילים. החילה נתקבלה הוראתי זו בלי וויכוח, אך לפני גמר הוויכוח בערב עורר בנסוב את השאלה, ואחרי וויכוח קצר החלט בעשרה נגד שלשה (רוזן ושני אנשי מפ"ם - אני לא הצבעתי) לאשר הוראתי.

- החנתי עס יצחק גבון שיבוא להעיר אותי אם יהיה צורך חוץ כדי ביצוע המעולה.

- אחרי היטיבות בא אצלי רוזן ומסר לי כי בדר מציע לכנסה לבטל תקנות החירום משנת 1945 שעל יסודן קיים הממשל הצבאי, והוא מציע שהחוק יכנס בחקפו לאחר ששה חדשים. גם ברנשטיין וחומיק טובי מציעים הצעה חזק מעין זו. מירות מציעה גם להקים ועדה פרלמנטרית לחקור מקרי מתן דוחד בימי הבחירות. הבעתי דעתי שהקירה כזו יש לעשות - אם יש לעשותה ע"י ועדה בלהי מפלגתית, או של שופטים או של אנשי צבור מקובלים על הכל, ולא על ידי ועדה מפלגתית של חכמים.